

Kuida ma jälle ello siise sain, sedda ei tea
ma mitte mäletada. Muidogi olli ni paljo
ello - õhko mo sees, et se soe hinge aur, mis
mo kallis naene, mo suhho puhhus, mis mind
ellawaks teggi, et ma tundma hakkasin, et
kegi mo ümbert kinni hakkas ja tuggewaste
piggistas. Sest nüüd tulli tuul minno peale
ja ma tundsin lahketa ollemist ja löin silmad
lahti ja näggin omma kallist naest, kes mahha
langes ja mind kohhutas, et jälle ärraminnes-
tasin. Pärast kahhe tunni ärkasin jälle; agga
se kes minno ello eest murret kandis, olli
omma ello minno eest ärraannud ja isse sur-
ma sanud.

Armsad luggejad! Sedda kurba luggo lug-
gedes, tulletage omma mele, et teie ka omma
surnuid mitte ülle pea ja kaela warssi kirsto
ei panne, waid odake iggaühhe surno jures,
kui temmal tõssine märk, se hois, tunda on.

Kül halle on se luggo kuulda,
Mis luggesime praego siin;
Oh Summal! wõtta armust keelda,

Et meil ei tulleks ka se piin:
Kül naene surmast ärrata,
Surn tedda ennast surmata.

Ei holind naene ommast ellust.
Kui agga mees jääks ellama
Ja südda armastusse wallust,
Eaks kurwastuses põllema,
Ja mõtles: tulleb surm mull' ka,
Kui agga mees jääks elloma!

Kül Lõja teed on immelišsed,
Mis ei woi ärraawata,
Need on ni mitme nimmelišsed
Et surnuidki woib ärrata:
Kell' on siin õige, wagga wiis,
Ei temma arm sest lahko siis.

Koddo = kääjast.

Saksamaal keiser Karel VI. wallitsuse aeal,
seisis Kirraferi rügement Hornaus talli-
korteris. Ühhel päwal tulli soldat pealiko jure